

1789.

Vro. 19.

Šönfeldské Cis. Král. Pražské Rowiny.

Dne 9 Máge.

Wogensstj Příběhowe. Nro. 5.

3 Románu 22 dubna.

Obrst Baračay od Lewenerstých, pozůstávage s swým lidem we Waslesace, dostal zpráwu, že znamenitý počet nepřátelské gízdy po hlavní sylnicy od Abundu k Barowu táhne; protož Pan Obrst hned wsecken swig bogowny lid, který ležel we Faraony, Walemaru a Walesace, totiž 3 dywizy gízdy, patalion Baunické pěchoty, a 200 arnautů, do pole postawil. Gednu dywizy Cysarowých husarů pod zpráwau Mlasjora Kesedi obrátil wprawo proti faraonskému wrchu, dywizy Barowstých husarů položil wlewo, w rowině proti sylnicy; na prwnj wrch postawil kompanyi pěchoty s dwěma kusy, a wprawo

proti hřbitowu 2 kompanye též s dwěma kusy. Za husary stála dywizy Lewenerstých lehkých gezdů gím na pomoc, a Obrst Linde od Baunického plku na wyššim wrchu s třemi kompaniemi a s gednjm kusem.

Gedwa Obrst Baračay na ten způsob swé wogsto w pořádek sestawil, přitáhli nepřátelé, as 5 tisíc w počtu samé neywýbornějši gízdy, we třech kolonách, pustili se s neywětšj rychlostj přes zákopy, a učinili na husary autoč s neywypřawenau wzteklostj.

Že wssak nepřátelé počtem daleko nasse přewyssowali, Pan Obrst poručil gízdnému lidu zdlauba nazpátek ke kusům causati, a mezy tjm rozkázal, aby se

se z kusů do nepřátel wšij sylan střelilo; což k takowému slaužilo prospěchu, že nepřátelé přinuceni byli od autoku přestati, a swau celau mocý pustili se na pravé Obrstowo křídlo, strz které se prorazyti chtěli; ale střelení z kusů a Kartáčů, gaťož y statečné dorážení husarů y z té opět strany Turky nazpátek zahnało.

Kato zase sebrali se dohromady, a wyrazyli do prostředku a na pravé křídlo tak násylně a mocně, že až k pěchotě a kusům dogeli; ale y tento gegich autok strz stále střelení z malé zbraně a kusů, gaťož y strz statečné bránění Lewenerstých gezdů zmařen byl, a oni s swau welikau zvěsta nazpátek vstaupiti musyli.

Když tedy widěli, že se gím auzmysl gegich na žádné straně podariti nemůže, w neytwětsji a neymoženějsji čerstwosti sebrali swé pobité a poraněné, welmi opatrně causli nazpátek přes zátkopy, a pak na druhé straně opět se sbrozmaždili, negimého gsauce anmyslu, než aby opět na nasse dorazyli. Ale náš gyzdný lid pustil se za nimi welmi sdnatě, a Obrst Karaičay se dwěma kompanijemi pěchoty a s dwěma kusy wyrazil ge z pořádku, tak že oni, nezmyslice wjc na autok, vprkem neyprwe do Lunkamarc, kdež zanechali swaug přesli lid, a pak přes řeku Trotus vtekli.

Při tom přiběhu nássi wybogowazli dwa nepřátelské praporce. Z nepřátek na místě zůstalo 40 pobitých ležeti, odvezli gich ale krom toho počtu přes 200 sebau, z kterýchž nasse patrolly pozděgi wyslané gestře potom mnoho sem tam rozmetaných a powržených našly. Samých postřelených konj počítalo se 100

kusů, a 40 konj též peníze a rozličnau zbraň dostali nássi za kořist. Ostatně ale žádný Turek nebyl chycen, nebo náš gyzdný lid tak se proti nepřátelům rozhoreil, že ani gednomu z nich žiwota nedarowal.

Na nassj straně padlo od Cysarowých husarů 9 mužů a 7 konj, od Barkowstých husarů 5 mužů a 5 konj, dohromady 14 mužů a 12 konj. Poraněno bylo od Cysarowých husarů 17 mužů a 24 konj, od Barkowstých husarů 14 mužů a 19 konj, od Lewenerstých gezdů 7 konj, od Baunické pěchoty 1 muž, dohromady 32 mužů a 50 konj.

Mezy zraněnými nalezaji se od Cysarowých husarů Major Besedi a Laytnant Weres, a od Barkowstých prwnj Laytnant Geringer, kterjzto wšickni swau sdnatost a hrdinstau mysl obzwláště na sobě okazali, a Laytnant Geringer nadto Tureckému Praporečnickowi swau vlastnj rukau praporec wytrhl.

Podlé zpráwy Pana Obrsta Karaičay také se obzwláště zachowali Major Bedens, Rytmistrowé Erweš, Barfo, Berkeš a Žyg; Hellas a Baron Kay od Cysarowých husarů, gaťož y Denyng a Gomer od Lewenerstých, nebo oni strz stálan pozornost wogsko newstázle dobře sražené drželi, a kdež potřeba vřazowala, pořádku s welikau sdnatostí na nepřátele dorazyli.

Obrst Linde strz dobrý pořádek, který při patalionu wedl, k přemožení nepřátek také mnoho napomohl; y též Setník neb Heytman Klop od Baunické pěchoty obzwláště dobře se zachowal.

Gloz

Slowem, Pan Obrsté gak wossem Oficerum, tak y wesskerému wogstu to obzwlássnj swédecrowj dáwá, že se wssic kni spolecně welmi dobře chowali.

Bdyž tato zpráwa přišla, geho cys. frál. Milost ustanowil předního Laytnanta Rittersberga a Geringra, genž se při tom přiběhu obzwlássně chowali, prvního za Kapitanlaytnanta v prvního dělostřelckého plku, a druhého za druhého Rytmistra v Barčowských husarů.

Wálečný Posel.

W Pessianstých Nowinách pod datem 28 dubna dáwá se následující zpráwa z Chatwánských hranic:

„Na našich hranicích dosawad se nic tak hrubě důležitého nezbehlo. Tozliko doslycháme, že se Turcy wssim chystaji nám opět Dubicy, Nowý a Dicz zniť brannau rukau odegnauti. Oni myslějí, že teď k tomu právě čas gest, aby šťastni byli, poněwadž náš lid z weliké částky nemocen, aneb odtud gestě vzdálen gest. Předewssim ale Ibrahim Ostrowacstý Beg Besyrewic stálan o to pěti wede, aby náležitý počet zbrogneho lidu dohromady shledal, nebo tak dáwá, že máge wětšij počet lidu, snadně nasse cysarstvé wogsto přepadne, a ge wa hlavu porazý. Bdož foli se hodj pod zbraň, gest popsán we wssich místech Rosyne, a giž k místům vrčen. Bdož starj aneb příliš mladj gsau, zústanau zpátkem k bráněnj míst, druzý wssak každého okamženj musějí na zawolánj do pole wytráhauti. Co

Turkům w té straně arnautů přišlo na pomoc, počítá se as 900 mužů. Před několika dni přišel hauf Turků k řece Slinicy proti Kerstině, a když znamezali, že se sedlstý lid v Kerstině worzba uobírá, tedy 50 mužů z nich wzali swůg Turecký nůž do huby, a ručnicy a pistoli do rukau, a tak přebředse na naši stranu, s welikau wzteklostj přepadli woráče. Oni syce swých žiwotů autěkem zachránili, ale wssecten swůg dobytek nepřátelům za kořist nechali. Nepřátele také giž skutečně dobytek odháněli; ale náhle připadli na ně naši Seressanowé od 1ho Banálnjho plku, a šťastně jim opět wssecten dobytek až na několik kusů odgali. Po tom přiběhu gestě dwa dni tchali Turcy na temž místě w řrowj, kdež prwe na naši stranu přebředli, a zabili gistého Kerstiněho obywatela, genž se bljzko k řece pustil. Sarambassa našich Seressanů, Arsenya Ostowic, byl nedáwne při paztrolirowanj od Turků tak nebezpečně poraněn, že gedwa geho rána wje zahogena býti může.

Dne 6ho dubna 300 Turků z perwnosti Cetinu učinili weypad v Sluinu, kdež sami wchorwé a lesowé gsau, a kdež gedna nasse kompanye Sluinstých, 150 mužů sylná, stoji. Oni přišli až k zásekům, a porýkali se s našimi za celé dvě hodiny; posledně ale přede s swau nemalau ztrátou nazpátek pstaupili. S našich při tom přiběhu 4 muži na místě mrtwi zůstali.

3 Sabynowa 17 dubna. Z té strany, kudy průchod gest do naší země w Čerwené Wěže, obdrželi sme následující zpráwy: Tedy není žádná wje poschybnost.

dybnost, že se již w té straně Turcy v wěšším počtu shromažďují. Dne 4 toho Turcké strážě hnaly se za našimi poddanými, kteří sobě šli prodobýteť pašauy se pod Topolokem, až k Prypory. Tu ale wrazily nepřátelské na naše strážě, a byly zahnyány. Těhož také dne mnozí nepřátelé okázali se na naší straně v řeky Alty před potokem Lotro.

Dne 5 pěší lid a husari, genž stojeggi v Čerwené Wěže, dostali poručení se wšším k ražení se přichystati.

Nepřátelé pomalu w své vlastni zemi počínají wkrutně kusy provozowati. Dne 6 dubna v večer 2 tisíce Turků, přikradše se nepatrnou cestou, mimo nadání učinili wpád do vsy Mlatal. 500 mužů přišlo do vsy, a ostatní zůstali na vrchu. Polní stráž 9 mužů slyhá, která tam stála, byla až na jednoho muže, genž vtekl, rozsekána; 90 obywatelů bylo pomordowáno, a 140 mužů do otroctwý zarweden. Od téhož tawlawého haufu podobně chtělo 250 mužů weypad učiniti na wes Wojnahu; ale myslivcy, kteří po wšších stáli, byli na dobrém pozoru, a učinili k jim w předsewzetý gegich takowau překážku strz trefné střelení, že Turcy zpět odražnanti musyli.

Dne 7 dubna v Ryneny stal se pokřik, že se Turcy k weypadu strogeggi. Podle té zpráwy hned o poledni musylo 100 husarů a 2 kompanye Grostých co neyrychlegi tam odražnanti; ale brzy nato dowěděli se naši, že Turcy gen nadarmo pokřik činili, a dne 8 v večer opět husari y obě kompanye pěchoty přitáhli nazpátek.

Dne 9 opět se Turcy dali widerig Prypory. W noci wlaudili se až do Kornešského mleyna, který leží na naší straně v řeky Alty; tam zamordowale gednoho člověka, a 10 lidí, genž tam obilí mleli, též něco dobytká sebau odwedli. W tom času také gina hlůza Turků pustila se do Prypory a Titestu, kdež podobné wystupky konala.

Poněwadž tedy z toho se lehce saudi, že Turcy ze wšech stran k našim hranicem se walegi, a že nebude dlanho, aby se do našich newpěřili; protož dne 10, 11 a 12 wytráhlo 6 kompanyj pěchoty a gedna šwadrona husarů, též wšickni arnautowé, kteří hranic bedliwě hlidati musygi.

Dne 12 Ofeyr od arnautů, který v potoku Lotry stojgi, wwedl w známost, že nepřátelé, tisíce mužů slyň, dne 13, 14 aneb 15 na naše autoť učiniti aumysl magi.

Dne 14 přišla zpráwa, že Turcy skutečně již sobě v Ssibly a Topoloku polní ležení zarazyli. Nebude tedy dlanho, co wšlyšime o samém potýkání.

Z Rakaus 27 dubna. Nyni tedy gistotně gest, že wšsecka naděge k pokogi zmizela, nebo Turcký dwůr podle zastaného wwažení naprosto o žádném narownání slyšeti nechce, anobrž žádá wšse nazpátek, což lonšého roku Turkům odgato bylo, a nadto od poloostrowa Brymu wpuštění nechce. Gať slyšime, náš cysářský dwůr nic wice za náhradu nežádal, než Chočim a Rájin neb okolité pewnosti, pak pewnost Wiháč, Krowy a díl Turckých Charwát, genž k naší straně před řekau Vnau ležegi.

Gať